

Nr 273.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående lån till Luossavaara—Kiirunavaara aktiebolag för bestridande av kostnader för gråbergsbrytning; given Stockholms slott den 18 maj 1934.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Gustav Möller.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 18 maj 1934.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Departementschefen, statsrådet Möller anför efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet:

Genom beslut den 16 september 1933 beviljade Kungl. Maj:t Luossavaara—Kiirunavaara aktiebolag ett räntefritt lån å högst 1,650,000 kronor till bestridande av kostnaderna för gråbergsbrytning i Kiruna malmfälts hängvägg under tiden från och med den 1 oktober 1933 till och med den 31 mars 1934.

I en den 9 mars 1934 dagtecknad skrift har bolaget anhållit om ytterligare lån å 2,850,000 kronor för fortsatt uppehållande av nämnda gråbergsbrytning intill den 1 april 1935.

Jag anhåller nu att till behandling få upptaga frågan om ytterligare lån till bolaget. Därvid torde jag till en början böra erinra om vad som förekommit i det av Kungl. Maj:t den 16 september 1933 avgjorda ärendet.

Bihang till riksdagens protokoll 1934. 1 saml. Nr 273.

Till grund för Kungl. Maj:ts beslut låg en av Luossavaara—Kiirunavaara aktiebolag den 11 juli 1933 gjord framställning, i vilken bolaget anförde följande.

På grund av försvårad avsättning av malm hade arbetena i bolagets gruvor i Kiruna och Malmberget samt vid hamnen i Luleå måst avsevärt inskränkas. Sålunda hade arbetsstyrkan sedan oktober 1930 minskat från 4,743 man till cirka 3,000 man och samtidigt hade även arbetstiden måst successivt begränsas och utgjorde alltsedan november 1932 endast $2\frac{1}{2}$ skift per vecka.

Trots dessa långt gående inskränkningar hade bolagets malmlager under samma tid likväl ökats från cirka 1,970,000 ton till 4,900,000 ton.

Till motarbetande av ökad arbetslöshet hade bolaget i samband med det under våren 1932 träffade avtalet med staten åtagit sig att under tiden $\frac{1}{1}$ 1932 —³⁰/₉ 1933 utöver en malmbrytning motsvarande skeppningen jämte därtill hörande förberedande arbeten nedlägga ett belopp av minst 6,000,000 kronor på ytterligare brytnings- och förberedelsearbeten i gruvorna jämte upplagring samt andra arbeten, som därmed kunde äga samband. Utan dessa extra, för bolagets verksamhet då helt och hållet överflödiga arbeten, hade det icke varit möjligt att ens i nyss angivna omfattning bereda sysselsättning åt arbetarna.

Sedan omförmälda belopp av 6,000,000 kronor blivit förbrukat, såge sig bolaget med hänsyn till sin finansiella ställning icke utan särskilt stöd för ändamålet i stånd att fortsätta med dylika extra arbeten utan måste inskränka arbetet i gruvorna till att omfatta i varje fall icke mer än en mot skeppningen svarande malmbrytning jämte därmed sammanhängande tillredningsarbeten. Därtill komme, att det med hänsyn till såväl arbetarnas egen som även kommunernas ekonomi icke längre rimligen låte sig göra att hålla arbetstiden nere i allenast $2\frac{1}{2}$ skift per vecka, utan bolaget måste snarast möjligt åstadkomma en höjning därav.

Ett bortfallande av de extra arbetena och ett höjande av arbetstiden i Kiruna till fyra skift per vecka skulle nödvändiggöra ytterligare avskedanden av inemot 600 man därstädes. Det vore givet, att en dylik betydande ökning av arbetslösheten enbart på nämnda plats vore ur alla synpunkter högst beklaglig, men tyvärr syntes densamma vara oundviklig, så snart förenämnda åtagande utlöp, för såvitt icke genom bistånd från statens sida åtminstone den största delen av detta antal arbetare skulle fortsättningsvis kunna beredas särskilt arbete inom bolaget.

De förberedande arbetena i Kiruna utgjordes i stor utsträckning av bortsprängning av hängvägg för att göra malmen tillgänglig på djupare nivåer. Detta arbete hade under de senaste åren redan utförts för en avsevärd tid framåt, men intet hinder föreläge för ett fortsättande därmed, då ännu minst 12,000,000 ton hängväggsberg funnes lätt tillgängliga för brytning.

Den direkta rörliga kostnaden för ifrågavarande arbete, utan inräknande av några som helst förvaltningsutgifter, beräknades med de arbetslöner, som komme att gälla enligt å omse sidor godkänt nytt arbetsavtal, uppgå till 1: 30 å 1: 40 kronor per ton, varav cirka 55 procent vore arbetslöner på platsen och resten kostnader för sprängämnen och materiel, vilka till huvudsakligaste delen tillverkades i Sverige. Vid en brytning av 2,000,000 å 2,500,000 ton hängväggsgråberg per år med en arbetstid av 4 dagar per vecka skulle cirka 500 man kunna oförigenom kontinuerligt sysselsättas och avskedandena i Kiruna, vid i övrigt oförändrade förhållanden, följaktligen kunna inskränkas till något hundratal man; och av dessa skulle åtskilliga tiotal kunna beredas sedvanligt ålderdomsunderstöd.

Bolaget hemställde därför, att Kungl. Maj:t ville, till bestridande av den direkta rörliga kostnaden för dylik gråbergsbrytning, bedriven i nyss angiven

omfattning under ett års tid från den 1 oktober 1933 räknat, bevilja bolaget ett räntefritt lån å 3,000,000 kronor, att återbetalas i den mån det för sagda medel brutna gråberget framdeles effektivt komme malmbrytningen till godo, d. v. s. i den mån malmfångsten fortskrede så långt, att det därför varit nödvändigt undanskaffa ifrågavarande gråberg, därest detsamma icke redan blivit i förskott brutet.

I ärendet avgåvos infordrade utlåtanden av kommerskollegium och statens arbetslöshetskommission.

Kommerskollegium erinrade i sitt den 28 juli 1933 dagtecknade utlåtande om ett av kollegium den 3 januari 1933 avgivet utlåtande över framställning av arbetarorganisationerna vid malmfälten om utsträckt arbetstid och ökade arbetsmöjligheter. Kollegium hade därvid uttalat, att kostnaderna för de då ifrågasatta arbetena vid Kiruna, vari även gråbergsbrytning inbegrepes, sannolikt måste helt bäras av staten och att först vid en senare tidpunkt, då de i förtid verkställda tillredningsarbetena bleve av nytta för malmbrytningen, en återbetalning i större eller mindre grad av utlägg kunde påräknas. Med hänsyn till rådande förhållanden på järnmalmsmarknaden måste man befara, att denna tidpunkt vore rätt avlägsen. Kollegium hade även anført, att några svårigheter av teknisk art icke behövde befaras, om man toge dessa arbetsmöjligheter i anspråk såsom ett led i det allmänna programmet för arbetslöshetens lindrande.

Kollegium framhöll därefter, att gråbergsbrytningen syntes kunna tillmätas stor betydelse ur arbetslöshetssynpunkt utan att ens i någon mån vara ägnad att medföra arbetslöshet för annat företag. Bolagets ställning såsom halvstatligt företag syntes ock tala för bifall till framställningen.

Kollegium hade följaktligen icke något att erinra mot bifall till bolagets framställning.

Statens arbetslöshetskommission meddelade den 3 augusti 1933 de uppgifter beträffande arbetslösheten och hjälpåtgärdernas omfattning i Jukkasjärvi kommun, som framgå av följande uppställning:

Hjälpporm	Jan.	Febr.	Mars	April	Maj	Juni
	A n t a l p e r s o n e r					
Vid statliga reservarbeten	114	124	119	129	164	211
Vid kommunala reservarbeten:						
Utan statsbidrag	9	11	11	18	18	34
Med statsbidrag	—	—	—	—	—	—
Uppbärande understöd:						
Med statsbidrag	500	614	651	664	664	600
Utan statsbidrag	259	192	165	115	95	73
Ej hjälpta	459	417	426	445	396	411
	1,341	1,358	1,372	1,371	1,337	1,329

Under ärendets beredning ändrade bolaget sin framställning till att avse tiden från och med den 1 oktober 1933 till och med den 31 mars 1934, varvid lånebeloppet begränsades till högst 1,650,000 kronor.

Kungl. Maj:t meddelade såsom redan nämnts beslut i ärendet den 16 september 1933. I beslutet föreskrevos följande villkor för lånets lyftande och åtnjutande.

Under förutsättning att bolagets utskeppning av malm under nyssnämnda tid genomsnittligt icke understeg 100,000 ton månatligen ävensom att vid Kiruna malmfält arbetets behöriga gång icke hindrades genom strejk eller lockout eller omständigheter i övrigt, varöver bolaget icke ägde råda, skulle, utöver redan gjorda uppsägningar, före utgången av sagda tid någon ytterligare minskning av arbetsstyrkan vid malmfältet icke äga rum, och skulle under samma tid de vid malmfältet anställda arbetarna regelmässigt beredas arbete minst fyra skift per vecka.

Månatligen utlämnades av statskontoret, mot företeende av vederbörliga intyg angående den mängd gråberg, som under nästföregående kalendermånad brutits i hängväggen i Kiruna malmfälts dagbrott, och avlämnande av skuldförbindelse, som av ämbetsverket godkändes, så stor del av lånebeloppet, som motsvarade 1 krona 30 öre för varje ton enligt samma intyg brutet gråberg.

Därest lånet icke lyfts senast den 1 maj 1934, skulle rätten till utbekommande av lånet eller återstående del därav anses förverkad.

Lånets återbetalning skulle, på sätt nedan sägs, göras beroende av den tidpunkt, då det för lånedmedlen utförda arbetet med brytning av gråberg kunde beräknas effektivt komma malmbrytningen till godo. För varje räkenskapsår skulle i Kiruna malmfälts dagbrott brutet tontal gråberg i häng- och liggvägg — sålunda icke gråberg inom fyndigheten eller gråberg från förberedande arbeten — och i dagbrott brutet tontal malm sammanräknas till en totalsumma av i dagbrott bruten vikt berg. I den händelse i totalsumman ingående vikt malm överstege 65 procent av samma summa, skulle den vikt gråberg, som ytterligare skulle hava brutits under räkenskapsåret, för att malmens vikt skulle hava utgjort allenast 65 procent av totalsumman, avräknas å den enligt bolagets bokföring under tiden från den 30 september 1930 till den 1 oktober 1933 i förtid brutna vikt gråberg. Sedan denna helt avräknats, skulle en motsvarande avräkning ske å det för lånedmedlen brutna gråberget. För varje ton, som härå skulle avräknas, inträdde för bolaget återbetalningsskyldighet med 1 krona 30 öre av lånet, räknat från slutet av det räkenskapsår, för vilket avräkningen skulle ske.

Om kapitalavbetalning icke fullgjordes inom tre månader efter utgången av det räkenskapsår, för vilket avbetalning skulle ske, vore bolaget skyldigt erlagga ränta å det till betalning förfallna kapitalbeloppet med sex procent om året från förstnämnda tidpunkt.

Kontroll över tillämpningen av bestämmelserna för återbetalningen skulle utövas av den enligt § 9 mom. 2 av 1927 års malmavtal mellan svenska staten, å ena, och bolaget m. fl., å andra sidan, tillsatta revisorn hos bolaget.

Det ålåg bolaget att så snart ske kunde efter avslutandet av varje räkenskapsårs bokslut till statskontoret avlämna de uppgifter, som befunnas erforderliga för fastställande av tidpunkten för lånets återbetalande.

Därest sådana förhållanden inträffade, att bolaget med hänsyn till det med lånet avsedda ändamålet uppenbarligen icke längre borde få tillgodonjuta det samma, skulle statskontoret efter samråd med kommerskollegium härom göra anmälan hos Kungl. Maj:t med förslag, huruvida och i vad mån lånet genast skulle återbetalas.

Kungl. Maj:t bemyndigade därjämte statskontoret att på rekvisition i mån av behov i riksgäldskontoret lyfta högst 1,650,000 kronor från det till lån till främjande av enskild företagsamhet anvisade reservationsanslaget samt anbefallde statskontoret att under iakttagande av förenämnda villkor till bolaget utbetala högst berörda belopp.

Jag övergår härefter till den av bolaget nu gjorda framställningen. I denna anför bolaget följande.

Genom gråbergsbrytningen sysselsattes, fränsett tillfälliga fluktuationer, i runt tal 540 man under fyra dagar per vecka, vilket utgjorde den även i övrigt inom gruvrörelsen i Kiruna tillämpade arbetstiden. Skulle gråbergsbrytningen inställas, bleve det, vid oförändrad arbetstid och bibehållen genomsnittlig omfattning av malmbrytningen, nödvändigt att avskeda omförmälda 540 man, dock att under månaderna juni—september cirka 130 man beräknades kunna erhålla sysselsättning med nödvändiga rensnings- och jordarbeten. Att återigen minska arbetstiden för att därigenom kunna bereda arbete åt ett ökat antal personer, borde icke ifrågakomma. Om och i vad mån malmbrytningen kunde komma att ökas, bleve beroende i främsta rummet av utvecklingen inom malmmarknaden.

Under dessa omständigheter funne bolaget sig nödsakat anhålla om ytterligare lån på enahanda villkor, som hittills varit gällande, för uppehållande av omhandlade gråbergsbrytning i högst ungefär samma omfattning, varmed räknades vid det tidigare lånets beviljande. Till följd av att malmbrytningen i Kiruna i viss utsträckning legat nere under den nyligen avslutade hamnarbetarstrejken i Narvik komme emellertid malmbrytningen att under den närmaste tiden vara tillfälligtvis något förhöjd till utfyllande av vad genom nyssnämnda inskränkning bortfallit, vartill komme nyss omförmälda möjlighet att under sommarmånaderna sysselsätta en del folk med rensnings- och jordarbeten. Med hänsyn härtill torde lånebeloppet för tiden från och med den 1 april till och med den 30 september innevarande år kunna minskas till 1,200,000 kronor från 1,650,000 kronor för den med mars månad tilländalöpande sexmånadersperioden; och för ett helt år eller för tiden intill den 1 april 1935 skulle således det totala lånebeloppet kunna maximeras till 2,850,000 kronor. Om och i den mån malmbrytningen ökades och det därigenom möjliggjordes att till densamma överflytta arbetare från gråbergsbrytningen, komme utnyttjandet av lånet att i motsvarande mån minskas.

I ärendet hava utlåtanden till följd av remiss avgivits av kommerskollegium, statens arbetslöshetskommission efter hörande av arbetslöshetskommittén i Jukkasjärvi socken och länsstyrelsen i Norrbottens län efter hörande av kommunalfullmäktige i socknen.

Kommerskollegium framhåller i sitt den 26 mars 1934 dagtecknade utlåtande, att ifrågavarande arbete först i en framtid kunde komma malmbrytningen effektivt tillgodo. Det torde enligt kollegii förmenande kunna befaras, att skuldsättningen för utförandet av dylika arbeten långt före den tid, då de vid en rationellt ordnad gruvbrytning skulle hava kommit till utförande, komme att få ett mindre gynnsamt inflytande på bolagets ekonomiska ställning även om ränta icke erlades på de för arbetets utförande upplånade medlen. Kollegium ansåge det därför vara angeläget, att vid gråbergsbrytningen icke sysselsattes flera arbetare än som betingades av skälig hänsyn till de arbetare, vilka bolaget

haft i sin tjänst. Av bolagets uttalande om att, i den mån malmbrytningen ökades, kostnaden för gråbergsbrytningen skulle minskas genom att arbetare skulle från gråbergsbrytningen överflyttas till malmbrytningen, ansåge sig kollegium kunna draga den slutsatsen, att bolaget ämnade taga hänsyn till denna synpunkt.

Kommerskollegium framhåller slutligen, att omedelbart torde erfordras beslut allenast beträffande lån av 1,200,000 kronor för kostnaderna för gråbergsbrytningens fortsättande under tiden till den 1 oktober 1934. Mot bifall till ansökningen i denna utsträckning ansåge sig kollegium med hänsyn till vad i ärendet förekommit ej böra göra någon erinran.

Statens arbetslöshetskommission har med sitt den 10 april 1934 dagtecknade utlåtande överlämnat yttrande från Jukkasjärvi sockens kommunalnämnds arbetslöshetskommitté.

Enligt nämnda yttrande hade kommittén den 26 mars 1934 enhälligt beslutat tillstyrka bolagets framställning under framhållande av att kommunen icke vore i stånd att bisträcka ytterligare avskedade arbetare med understöd. Kommittén förutsatte, att såsom villkor för lånets erhållande sattes, att inga inskränkningar i vare sig antal arbetare eller arbetstid finge företagas under den tid gråbergsbrytningen skulle försiggå. Vidare ansåge kommittén, att 17 man, som genom bolagets inställande av sågverksdriften blivit permitterade på obestämd tid, borde beredas sysselsättning så att icke stat och kommun för deras vidkommande åsamkades utgifter.

För egen del har arbetslöshetskommissionen till en början meddelat följande uppgifter rörande arbetslöshetens och hjälpåtgärdernas omfattning inom Jukkasjärvi socken under första kvartalet innevarande år.

M å n a d	Hela antalet arbetslösa	Därav statligt hjälpta medelst		
		anställning i statligt reservarbete	anställning i statskom- munalt re- servarbete	arbetslös- hetsunder- stöd
januari	1,694	488	—	850
februari	1,023	522	—	314
mars	1,067	572	19	314

Kommissionen, som i övrigt ansett sig icke böra uttala någon uppfattning i frågan, följaktligen icke heller i spörålet om de planerade åtgärdernas lämplighet såsom medel att lindra arbetslösheten, har därefter erinrat om att den enligt Kungl. Maj:ts åläggande eftersträvat att söka bereda anställning för överskottet av särskilt unga arbetslösa inom Jukkasjärvi socken genom att bereda dem anställning vid kommissionens arbetsplatser i olika delar av landet. Betydande svårigheter hade mött att efterkomma denna föreskrift under senare halvåret 1933, medan däremot större placeringsmöjligheter yppat sig under den hittills gångna delen av innevarande år. Inalles hade under

tiden 1 juli 1933—28 februari 1934 hänvisning meddelats för 951 arbetslösa från Jukkasjärvi och för ungefär motsvarande antal arbetslösa från Gällivare socken, av vilka Kirunabor 505 vid utgången av februari månad voro placerade vid statliga reservarbeten. Lades härtill de omkring 100 man, som under mars 1934 beretts arbete, torde sålunda hela antalet för närvarande vid statliga reservarbeten anställda arbetslösa från Jukkasjärvi uppgå till cirka 600 personer.

Slutligen har arbetslöshetskommissionen uttalat, att därest den föreliggande framställningen komme att vinna statsmakternas bifall, medel för ändamålet icke måtte tagas av de anslag, som anvisats till bestridande av kostnaderna för den genom kommissionen bedrivna hjälpverksamheten för arbetslöshetens lindrande.

Såsom förut nämnts har *länsstyrelsen i Norrbottens län* hört kommunalfullmäktige i Jukkasjärvi kommun, vilka å sammanträde den 15 april 1934 beslutat instämma i det av arbetslöshetskommittén avgivna, av statens arbetslöshetskommission överlämnade yttrandet.

Länsstyrelsen har för egen del i sitt den 23 april 1934 dagtecknade utlåtande framhållit, att det givetvis ur olika synpunkter vore högeligen önskvärt, att sysselsättning i görligaste mån bereddes arbetarstammen i Kiruna. Enligt länsstyrelsen torde andra möjligheter härtill än den nu ifrågasatta erbjuda sig uti allenast synnerligen begränsad utsträckning.

Länsstyrelsen har därför ansett sig böra tillstyrka bolagets framställning.

På min hemställan har *Kungl. Maj:t* förut denna dag beslutat att ställa ett belopp av ytterligare högst 600,000 kronor till bolagets förfogande för möjliggörande av fortsatt gråbergsbrytning under tiden från och med den 1 april till och med den 30 juni 1934, att utgå såsom lån på enahanda villkor, som föreskrevs i beslutet den 16 september 1933, därvid dock tidpunkten för lånets lyftande fastställts till senast den 1 augusti 1934. Liksom det förut beviljade lånet skall det nu beviljade utgå från anslaget till lån till främjande av enskild företagsamhet.

Av de av statens arbetslöshetskommission lämnade uppgifterna framgår, att arbetslösheten inom Jukkasjärvi kommun alltjämt är av betydande omfattning. Vid sådant förhållande och då ett nedläggande av gråbergsbrytningen i Kiruna malmfält skulle medföra en avsevärd ökning av arbetslösheten därstädes, anser jag oundgängligt, att möjligheter beredas för Luossavaara—Kiirunavaara aktiebolag att jämväl efter den 1 juli 1934 fortsätta gråbergsbrytningen fram till utgången av juni månad 1935. I detta syfte torde bolaget böra beviljas ett räntefritt lån av statsmedel. I avseende å det erforderliga beloppets storlek har jag av bolagets ledning inhämtat, att under tiden från och med den 1 juli till och med den 30 september innevarande år skulle krävas 300,000 kronor. Vad angår den därefter följande delen av budgetåret 1934/1935, erbjuder det oöverkomliga svårigheter att nu exakt uppskatta medelsbehovet.

Departementschefen.

Under förutsättning att förhållandena icke utvecklas i alltför ogynnsam riktning, synes man emellertid kunna utgå ifrån att med gråbergsbrytning icke skulle behöva sysselsättas mer än genomsnittligt omkring 375 man, motsvarande en totalkostnad per månad av inemot 200,000 kronor. Under dessa omständigheter synes man för nästkommande budgetår vara berättigad anse ett belopp av 2,000,000 kronor tillräckligt för att förhindra en ökning av arbetslösheten inom orten.

Då ifrågavarande arbete först i en framtid kommer malmbrytningen till godo, är jag i likhet med kommerskollegium av den uppfattningen, att icke flera arbetare böra sysselsättas vid gråbergsbrytningen än som betingas av skälig hänsyn till de arbetare, vilka bolaget haft i sin tjänst. Därför har också förutsatts, att i den mån malmbrytningen ökas, överflyttning sker av arbetare från gråbergsbrytningen till malmbrytningen. Även ur bolagets synpunkt utgör det givetvis ett stort intresse, att gråbergsbrytningen begränsas till en ur arbetslöshetssynpunkt oundgängligen nödvändig omfattning.

Såsom villkor för lånets åtnjutande torde, i anslutning till vad jag nyss anfört, böra föreskrivas, att så stor del av lånebeloppet månatligen utbetalas, som svarar mot den mängd gråberg, som brutits under nästföregående månad. Jämväl i övrigt torde för lånets lyftande och åtnjutande böra föreskrivas i huvudsak samma villkor som i fråga om de bolaget förut beviljade lånen. Brytningen bör sålunda jämväl under den tid, varom nu är fråga, begränsas till 4 skift per vecka. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att utfärda bestämmelser härom.

Med hänsyn till förevarande belopps storlek och då bolaget redan beretts lån å 2,250,000 kronor från det för innevarande budgetår anvisade reservationsanslaget till lån till främjande av enskild företagsamhet, anser jag mig icke kunna förorda, att nämnda anslag i fortsättningen anlitas för ifrågavarande ändamål. I stället torde å nästkommande budgetårs riksstat böra upptagas ett särskilt anslag. Efter samråd med chefen för finansdepartementet vill jag föreslå, att anslaget, som bör erhålla reservationsanslags natur, äskas såsom kapitalökning å fonden för låneunderstöd. Då lånet är avsett att utlämnas räntefritt — bortsett från viss bestämmelse om straffränta — bör anslaget enligt vedertagna budgetprinciper anvisas att utgå av skattemedel.

Under hänvisning till vad jag nu anfört och under framhållande av att proposition i ärendet jämlikt § 54 riksdagsordningen lärer kunna avlätas utan hinder av att den för propositioners avlämnande till riksdagen i allmänhet stadgade tid gått till ända, hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels medgiva, att till Luossavaara—Kiirunavaara aktiebolag må för bestridande av kostnader för gråbergsbrytning utlämnas ett lån å högst 2,000,000 kronor, att åtnjutas på villkor, som av Kungl. Maj:t bestämmas;

dels ock bland utgifter för kapitalökning under rubrik »Statens utlåningsfonder: Fonden för låneunderstöd» för nämnda ändamål för budgetåret 1934/1935 anvisa ett reservationsanslag av..... kronor 2,000,000.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Henry Rooth.